

ECHO ABVV

De nieuwsbrief van de Federale en
Intergewestelijke studiediensten van het ABVV

verschijnt niet in juli en augustus

V.U.: Jean-Marie De Baene • Hoogstraat 42, 1000 Brussel

Afgiftekantoor: Brussel X

inhoud

Nummer 04, april 2019

■ Economie

Maas, zegt u? Wat betekent dat?

■ Ondernemingen

Wet waakzaamheidsplicht

■ Sociaal beleid

Heeft regering-Michel de
werknemers zieker gemaakt?

■ Sociale ombuds

Hoger beroep in proces-Verlaecht

■ Echo regio Brussel

Brussel moedigt erkenning
van competenties aan

■ Echo regio Vlaanderen

Kinderbijslag voor alleenstaande
ouders: voor en na 2019

■ Echo regio Wallonië

Memorandum Waals ABVV: voor
een links beleid in Wallonië

■ Europa & Internationale relaties

Vakbonden presenteren hun prioriteiten
aan Europese kandidaten

Ontwikkelingssamenwerking zuid-
zuid: niet goed, niet slecht

ECHO download:
www.abvv.be/publicaties
ECHO per mail:
patsy.delodder@abvv.be

Minimumloon moet omhoog

Het ABVV verwierp klaar en duidelijk het IPA 2019-2020. Eén zeer belangrijk element ontbrak: een aanzienlijke koopkrachtverhoging. De lonen gaan er de komende twee jaar onvoldoende op vooruit, en dat geldt zeker zo voor de interprofessionele minimumlonen. Ter ondersteuning van een groeiende onderklasse, die het steeds moeilijker heeft om de eindjes aan elkaar te knopen, moeten die minimumlonen omhoog.

Hoewel de meeste minimumlonen sectoraal worden geregeld, worden nog steeds veel mensen aan (of onder) het interprofessioneel minimumloon betaald. Momenteel verdient ongeveer twee procent van de werkende bevolking minder dan 1.593 euro bruto per maand.

De interprofessionele minimumlonen stijgen veel trager dan de rest van de lonen. Sinds 2000 ging dat negen procent trager dan de brutolonen. De laatste aanpassing ervan, los van de indexering, dateert al van oktober 2008 (2 x 25 euro). Sinds die verhoging zijn de brutolonen opnieuw drie procent sneller gestegen dan het interprofessioneel minimumloon.

Onze eis voor een snelle en aanzienlijke verhoging van het minimumloon is dus gerechtvaardigd. Recente studies van onder andere de KU Leuven, Minerva en de OESO toonden aan dat "de kwetsbaarheid stijgt van mensen op de onderste treden van de sociale ladder." De kloof groeit tussen hogere inkomens en de lagere middenklasse. De trend moeten we keren, om te voorkomen dat onze samenleving nog ongelijker en instabieler wordt.

Doemdenkers rond het minimumloon baseren zich op economische wetten uit neoliberale handboeken. Een hoger minimumloon zou de tewerkstellingskansen voor kortgeschoolden verlagen. De realiteit is anders. Amerikaanse onderzoekers publiceren binnenkort een onderzoek waaruit blijkt dat hogere minimumlonen geen enkel effect hebben op het aantal lager betaalde jobs. Wel blijkt dat er een positief looneffect is over de hele loonpiramide.

Ook wordt steeds de kostprijs voor de werkgevers naar voor geschoven als een onoverbrugbaar probleem. In het kader van de IPA-onderhandelingen rekende de RSZ het ons voor: een verhoging van de minimumlonen met één euro kost de bedrijven amper 112 miljoen euro, een peulschil vergeleken met de miljarden aan loonsubsidies en kortingen op de sociale zekerheid die de werkgevers nu al krijgen.

Laat ons dus geen schrik hebben, en een groeipad opzetten voor het interprofessioneel minimumloon. Laat ons eindelijk afstappen van het dogma waarbij lonen steeds weggezet worden als een variabele die aangeschroefd moet worden op maat van de economie. Laat ons zeker de minimumlonen eindelijk naar waarde schatten: als een middel om het welzijn te verhogen van mensen die het niet altijd makkelijk hebben.

WWW.ABVV.BE

NL - FR: Cette lettre d'information est aussi disponible en
français www.fgtb.be/publications

Gelijkheid, solidariteit, waardigheid

Colloquium ABVV & Solidaris over ongelijkheid: ongelijkheid wegwerken door een opwaardering van ons sociaal model.

Ons sociaal model staat onder druk en dit leidt tot allerlei rampzalige maatschappelijke en sociale gevolgen. Het ABVV organiseert in 2019 twee colloquia om aan de alarmbel te trekken.

Het eerste colloquium – samen met Solidaris en de Socialistische Mutualiteiten – vindt plaats op 29 april en focust op toenemende maatschappelijke ongelijkheid. Dit colloquium is opgebouwd rond uiteenzettingen van experts in verschillende terreinen. Zij schetsen een beeld van toenemende armoede in Europa en in België, toenemende sociale gezondheidsongelijkheid, de druk op de middenklasse en arme werkenden. Een laatste tussenkomst spitst zich toe op de band tussen ongelijkheid en collectief onderhandelen.

Enkele getuigen komen aan het woord om de situatie te illustreren.

In de conclusies van dit colloquium krijgen onze organisaties de kans om op de vooravond van de verkiezingen te herinneren aan onze gezamenlijke aanbevelingen.

Het volledige programma is te downloaden via www.abvv.be/agenda

Praktisch

- 29 april 2019 van 9u tot 13u
- Auditorium ACOD, Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
- Deelname is gratis, +maar inschrijven is verplicht: inschrijvingen29april@abvv.be.

ECONOMIE

Maas, zegt u? Wat betekent dat?

Op 28 maart 2019 organiseerde de FRDO (Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling) een colloquium over efficiënte en duurzame mobiliteit.

Mobiliteit is één van de belangrijkste maatschappelijke uitdagingen. De vraag naar transport en mobiliteit neemt constant toe. Woon-werkverkeer stond lange tijd centraal, maar andere verplaatsingsmotieven worden belangrijker. E-commerce doet het goedertransport groeien. We kennen de gevolgen: files en tijdverlies, luchtvervuiling en bijhorende gezondheidsproblemen, klimaatverandering ...

Parallel met deze ontwikkelingen zorgt digitalisering voor nieuwe uitdagingen en kansen.

In dit kader was een van de hoofdthema's van dit colloquium de Maas. Maas staat voor Mobility-as-a-service (mobiliteit als dienst). Een ruim concept dat verwijst naar een geïntegreerde mobiliteitsdienst, met verschillende transportmiddelen. Dankzij deze benadering kan men transportvoorkeuren (bv. de fiets behalve wanneer het regent, step, metro ...), de reisplanning (van punt A naar B), het reserveren, betalen en de reisinformatie tijdens het traject (real time informatie) personaliseren en identificeren.

Dit in België nog maar weinig gekende begrip bestaat al in enkele grote steden in het buitenland (Helsinki onder meer).

De FRDO heeft samen met de FOD Mobiliteit en Vervoer participatieve workshops georganiseerd rond specifieke problemen die zich stellen bij de invoering van Maas-systemen, zoals:

- de rol van de verschillende betrokken actoren (overheid, private actoren ...);
- hoe de zelfrijdende en geconnecteerde auto duurzaam integreren in de Maas (complementariteit, parallel aanbod ...);
- hoe de mobiliteit voor iedereen en overal garanderen (uitdagingen van landelijke zones, uitdagingen van de digitale kloof ...);
- hoe het aantal afgelegde kilometers beperken.

Buitenlandse studies tonen dat een Maas-benadering een aantrekkelijk aanbod van dienstverlening is. Ze trekt vooral jonge,

stedelijke, geconnecteerde jongeren aan die geregeld het openbaar of gedeeld vervoer gebruiken.

Toch stelt de benadering ook uitdagingen zoals: moet er één Maas of verschillende zijn in België? Wie moet hierover de leiding nemen? Hoe zit het met de big data die via deze toepassing worden ingezameld? Hoeveel kost het voor de gebruikers? Enzovoort.

De toekomst zal uitwijzen of Maas deel zal uitmaken van de oplossing voor een duurzamere mobiliteit in België. In afwachting is het belangrijk dat de sociale gesprekspartners zich over dit onderwerp buigen om het aan een grondige analyse te onderwerpen. De vakbondszijde heeft zijn belangstelling om deze kwestie te analyseren te kennen gegeven. De werkgevers geven momenteel geen blijk van dezelfde openheid van geest.

giuseppina.desimone@abvv.be

■ ONDERNEMINGEN

Wet waakzaamheidsplicht

Zorgt een Belgische wet over de waakzaamheidsplicht eindelijk voor verantwoordelijke ondernemingen?

Kunnen ondernemingen, en meer bepaald multinationals, de winsten van dochterondernemingen en van de activiteit van hun onderaannemers blijven binnenrijven zonder hun globale juridische verantwoordelijkheid binnen hun activiteitenketen op te nemen, zonder werknemersrechten, mensenrechten en het milieu te respecteren in hun internationale bevoorradingsketens en in hun buitenlandse dochterondernemingen?

Het ABVV vindt van niet, samen met een ruime Belgische progressieve coalitie van vakbonden en ngo's die de politici willen interpellieren met de bedoeling dat België een wet goedkeurt die ondernemingen dwingt al deze rechten overal te respecteren.

Het ABVV is principieel voor een bindend kader voor een versterkte controle en responsabilisering van multinationals in hun activiteiten, voor sociale en milieuclausules in handelsverdragen, voor de goedkeuring van een wet tegen sociale dumping om de onderaanneming (gedetacheerde werknemers) te controleren, te omkaderen en transparant te maken en om de strijd aan te binden tegen brievenbusfirma's, en voor de verstrenging van de wetgeving over niet-financiële informatie.

Maatschappelijk verantwoord ondernemen is een vrijwillige benadering. Er is dus geen juridische aansprakelijkheid en zonder verplichting moeten er ook geen sancties voorzien worden.

Duurzame ontwikkeling moet samengaan met juridische aansprakelijkheid. De bal ligt in het kamp van de politici. Het is ongetwijfeld positief dat sommige ondernemingen processen hebben om in hun productieketen sociale en milieurisico's op te sporen en te verhelpen. Zelfregulering als dogma leidt echter tot rampen. Het ABVV wil niet meer dat werknemers hiervoor de prijs betalen.

Politici moeten hun regulerende rol spelen door wetgeving aan te nemen op nationaal, Europees en mondiaal niveau om echte duurzame ontwikkeling te verzekeren. Dit is absoluut mogelijk in België. De publicatie van (helaas niet-gecontroleerde) niet-financiële informatie naar aanleiding van een Europese richtlijn vormt een eerste mijlpaal voor meer transparantie. De verplichting in Frankrijk voor de grootste ondernemingen om bewij-

zen te leveren dat ze hun waakzaamheidsplicht (plan en uitvoering van alle maatregelen om eventuele inbreuken te voorkomen) zijn nagekomen, is een andere mijlpaal. Des te meer omdat de vakbonden hierin een actieve rol hebben gespeeld. Personen die een negatieve impact hebben ondergaan wegens bedrijfsactiviteiten die een band hebben met België (zelfs als deze slachtoffers zich niet op Belgisch grondgebied bevinden), toegang verlenen tot justitie en tot schadevergoeding in België, hoort hier bij. Bescherming van klokkenluiders in de keten is een ander essentieel onderdeel. De bal ligt in het kamp van de politici en we hopen dat ze de werkgevers niet toelaten om alles neer te sabelen.

Bovendien zijn de VN-richtlijnen betreffende de ondernemingen en de mensenrechten (2010) in Europa omgezet in nationale actieplannen (België 2018). De NAR en de CRB hebben hun advies uitgebracht bij de aftrap van de onderhandelingen over het nationaal actieplan in België (33 federale en/of regionale acties).

Hierbij ook de link naar de brochure 'De richtlijnen van de Verenigde Naties inzake bedrijven en mensenrechten (UNGP) in België: gerechtelijke en buitengerechtelijke mechanismen van de Staat die toegang bieden tot herstel en/of verhaal'. De brochure bevat een schat aan informatie en ook hefboomen met betrekking tot het respecteren van de mensenrechten door de bedrijven:

www.developpementdurable.be

jean-luc.struyf@abvv.be

Welzijn op het werk met e-learning van de FOD Werk

De inhoud van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van werknemers en de codex over het welzijn op het werk is onvoldoende gekend. We stellen dit vooral vast in kleine organisaties, meer bepaald in ondernemingen met minder dan twintig werknemers, waar de werkgever de functie van interne preventieadviseur kan uitoefenen.

Er werd een e-learning met vijf interactieve modules met beelden, video-filmpjes en animaties ontwikkeld om de kennis over de wetgeving en haar grote principes voor de preventie van beroepsgerelateerde risico's te verbeteren. De vijf modules behandelen de volgende thema's: inleiding over de wetgeving over welzijn op het werk, gezondheid, veiligheid, musculoskeletale aandoeningen en psychosociale risico's (PSR's).

Met deze e-learning kan men zich een beeld vormen van de kosten en baten verbonden aan de preventie, de wettelijke verplichtingen en de dienstverlening aangeboden door de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk met betrekking tot musculoskeletale aandoeningen en PSR's.

De e-learning is gratis beschikbaar op de website e-campus, na aanmaak van een account: <http://ecampus.foifa.be>

Nieuw juridisch kader voor positieve acties

Sinds 2007 voorziet de antidiscriminatiewetgeving in de mogelijkheid om positieve acties aan te wenden. Deze maatregelen hebben tot doel een manifeste ongelijkheid te bestrijden door een verschillende behandeling toe te passen die gezien het nagestreefde doel en haar tijdelijke en evenredige karakter als gerechtvaardigd wordt beschouwd. Het Koninklijk Besluit van 11 februari 2019 bepaalt de voorwaarden van positieve actie in de privésector (van kracht op 11 maart 2019). Het beoogt alle beschermde criteria en legt een vrij soepel kader vast. De manifeste ongelijkheid kan via elk rechtsmiddel worden vastgesteld. Een plan voor positieve acties moet ingevoerd worden bij cao of toetredingsakte en binnen twee maanden na registratie van de cao goedgekeurd worden door de minister van Werk. Bij ontstentenis van een antwoord is de cao goedgekeurd. De goedkeuring garandeert de conformiteit van het plan met de antidiscriminatiewetgeving. De beoogde voorwaarden en hypothesen zijn niet bepaald op zodanige manier dat de beoordeling geval per geval gebeurt. Het verslag aan de koning vermeldt enkele voorbeelden van maatregelen, zoals wervingscampagnes voor bepaalde doelgroepen, doelgerichte promotie van vacatures ... De ondernemingen die positieve acties opzetten in andere vormen dan de cao of de toetredingsakte, kunnen hun plan informatief ter kennis brengen van de minister. De FOD Werk evalueert om de twee jaar een in coördinatie met de NAR. De actieplannen aangenomen op basis van het besluit van 1987 betreffende de gelijkheid tussen vrouwen en mannen blijven van toepassing.

■ SOCIAAL BELEID

Heeft regering-Michel de werknemers zieker gemaakt?

De recentste cijfers over invaliditeit (meer dan één jaar arbeidsongeschikt) bij werknemers wijzen op een stijgende trend: op 20 juni 2018 waren ze met 390.004, tegenover 321.573 eind 2014. De belangrijkste oorzaken zijn mentale en gedragsstoornissen, en musculoskeletale aandoeningen. Het aantal gevallen van arbeidsongeschiktheid (minstens één jaar arbeidsongeschikt na periode van gewaarborgd loon) is ook gestegen van 412.089 in 2014 naar 432.500 in 2017.

Waarschijnlijk hebben verschillende maatregelen van de regering-Michel hieraan bijgedragen:

- Strengere toegang tot tijdskrediet en de grotere flexibiliteit maken de combinatie van werk en privé complexer, wat waarschijnlijk leidt tot meer stress en psychische problemen.
- De druk op jongeren (risico's op uitsluiting uit de werkloosheid, moeilijkheden om een stabiele, correct betaalde baan te vinden) door bedrijven en regering heeft waarschijnlijk bijgedragen aan de toename van invaliditeit bij jongeren, die steeds meer risico lopen op mentale problemen (depressies, burn-out).
- De beperkingen voor toegang tot SWT, vervroegd pensioen, en beperking van zachte landingsbanen, hebben tot gevolg dat oudere werknemers die op een latere leeftijd dan voordien nog steeds op de arbeidsmarkt actief zijn en die meer gezondheidsrisico lopen dan de jongeren, in het bijzonder de arbeiders, zich meer dan voorheen in invaliditeit bevinden. Sommigen zouden vóór de door de regering opgelegde veranderingen dezelfde gezondheidsproblemen hebben gehad, maar zouden in SWT (dus in de statistieken van de RVA), of gepensioneerd (in de statistieken van de FPD), veeleer dan nog door het RIZIV te worden vergoed. Anderen zouden niet zoveel gezondheidsproblemen hebben, indien ze hadden kunnen vertragen of vroeger hadden kunnen stoppen met werken dan nu.
- De druk op zieke werknemers via de ingestelde re-integratieprocedures die de facto tot meer ontslagen dan werkhervattingen op een aan hun gezondheidstoestand aangepaste werkpost heeft geleid, kan ook stress, mentale stoornissen of andere gezondheidsproblemen veroorzaken

die verband houden met een vroegtijdige terugkeer naar werk.

- Besparingen in de gezondheidszorg leiden tot meer arbeidsongeschiktheid, gevolgd door eventuele invaliditeit. Zoals Paul Callewaert (socialistische mutualiteiten) onderstreepte in Knack op 12 maart 2019 heeft deze regering in de gezondheidszorg besparingen opgelegd voor 2,1 miljard euro. Dit heeft tot gevolg dat patiënten meer uit eigen zak betalen dan in het begin van deze legislatuur, ten gevolge van de deconventionering van gynaecologen, tandartsen ... Omdat deze menen dat de officiële tarieven te laag zijn, moeten ze deze niet meer respecteren en kunnen ze de patiënten ereloonsupplementen aanrekenen. Gevolg: één Belg op vijf stelt medische verzorging uit om financiële redenen. Dit kan meer gezondheidsproblemen veroorzaken, vooral bij de minst begoede bevolkingsgroep die verzorging uitstelt en/of minder de dokter raadpleegt om gezondheidsproblemen te voorkomen. De Europese Commissie onderstreept dit trouwens in haar laatste verslag over België (eind februari): "Er doet zich sterke ongelijkheid voor naar sociaaleconomische status, op vlak van toegang tot gezondheidszorg en gezondheidsresultaten ... en er zijn belangrijke verschillen in onbevredigde zorgbehoeften per inkomensgroep. De kloof in gezondheidsresultaten tussen de armste en rijkste kwintielen is het meest uitgesproken van alle West-Europese landen." Het is hoog tijd dat deze situatie verandert.

anne.panneels@abvv.be

■ SOCIALE OMBUDS

Hoger beroep in proces-Verlaecht

Op 24 april buigt het Antwerpse Hof van Beroep zich over het hoger beroep tegen het vonnis dat de Antwerpse rechtbank van eerste aanleg op 27 juni 2018 uitsprak over de syndicale acties van 24 juni 2016 in het Antwerpse.

Het vonnis sprak een militant vrij, maar oordeelde dat de voorzitter van de Antwerpse ABVV-afdeling (eenvoudig) schuldig was. Beiden werden door het openbaar ministerie aangeklaagd wegens kwaadwillige belemmering van het verkeer.

Het ABVV tekende meteen hoger beroep aan tegen dit vonnis. De conclusies van onze advocaten herhalen onze voornaamste argumenten, namelijk:

- dat de eerste rechter de (ontlastende) bewijslast bij onze mensen heeft gelegd, wat het vermoeden van onschuld uit art.6 EVRM schond;
- dat er vervolgd werd voor feiten die zich in het verleden al voordeden en (net zoals in andere gerechtelijke arrondissementen) niet tot strafvervolgving hebben geleid;

- dat de schuldigverklaring enkel gebaseerd was op de leidende functie van de voorzitter, niet op enige individuele daden;
- dat er geen sprake was van een (potentieel) gevaarlijke situatie en evenmin van kwaadwillig handelen, enkel van verantwoord en vreedzaam syndicaal handelen;
- dat er geen toetsing is gebeurd aan de artikelen 10 en 11 EVRM (voorzienbaarheid beperking stakingsrecht, noodzakelijkheid in een democratische samenleving en proportionaliteit beperking stakingsrecht).

Wat ons betreft moet het hof de rechtbank terugfluiten en besluiten tot volledige vrijpraak. De criminalisering van syndicale actie moet stoppen. Afspraak op 24 april in Antwerpen.

lander.vanderlinden@abvv.be

■ ECHO REGIO BRUSSEL

Brussel moedigt erkenning van competenties aan

In het kader van de hervorming van de steun voor de economische ontwikkeling van de ondernemingen voerde het Brussels Gewest een subsidie in voor Brusselse ondernemingen die een proactief HR-beleid voeren, gericht op loopbaanontwikkeling en erkenning van competenties (EVC) van hun werknemers. De Brusselse regering wil zo een collectief en onderhandeld EVC-proces aanmoedigen dat werknemers in staat stelt hun verworven ervaring direct op de werkplek of bij een EVC-aanbieder te laten erkennen.

Volgens het ABVV biedt de EVC onmiskenbaar mogelijkheden aan de werknemers: een officiële erkenning van beroepskwalificaties buiten de klassieke onderwijs- of opleidings-trajecten, verlichting van het opleidingsparcours (vrijstellingen), meer vooruitzichten qua mobiliteit, toegang tot het lokaal en gewestelijk openbaar ambt ... Maar het ABVV is van mening dat de uitsluitingscriteria voor ondernemingen gedefinieerd moet worden, dat moet nagegaan worden of de keuze vrij-

wilig is gemaakt, dat dit voor de modaliteiten syndicaal is omkaderd en vooral dat er resultaten worden geboekt op vlak van toegang tot opleiding, zelfs desgevallend qua baremieke valorisering.

Dit Brussels EVC-instrument in de onderneming wordt momenteel enkel langs Franstalige kant georganiseerd. Het moet nog aansluiting vinden bij de Nederlandstalige EVC, waarvan de hervorming aan de gang is.

samantha.smith@abvv.be

Vorming Diensten Sociaal Recht Insolventie en vereffening

Op 23 april organiseren we opnieuw een vorming voor de Diensten Sociaal Recht en de juridische diensten. Deze keer gaan we dieper in op insolventie en vereffening. Wat zijn de nieuwigheden van boek XX van het WER en wat zijn de aandachtspunten voor de bescherming van werknemers?

• Dinsdag 23 april 2019

• Van 9u30 tot 12u30

• ABVV, Hoogstraat 42,
1000 Brussel (zaal A- 6de verdieping)

Inschrijven per mail via
vormingenDSR@abvv.be

Plan tegen racisme

Het Gewestelijke actieplan ter bestrijding van racisme en discriminatie werd op 7 februari 2019 door de Brusselse regering goedgekeurd. De staatssecretaris voor Gelijke Kansen heeft de Brusselse administratie belast met de uitvoering ervan. Er zijn vier werkgroepen (toegankelijk voor de middenveldorganisaties) en een plenaire vergadering gepland tussen nu en juni. ABVV Brussel neemt hieraan deel en zal erover waken dat het plan echt bijdraagt aan de bestrijding van racisme en discriminatie. Je kan het plan raadplegen op <http://equal.brussels>.

Conferentie

Het Vlaamse middenveld vandaag: nieuwe tijden, nieuwe agenda?

Hoe ervaren Vlaamse middenveldorganisaties hun politieke, maatschappelijke en interne uitdagingen? In hoeverre nemen ze nog hun historische gemeenschapsvormende, dienstverlenende en politieke rollen op? Wat doen ze met de groeiende etnisch-culturele diversiteit in de maatschappij? Hoe vertalen verschillende uitdagingen zich in het profiel van hun personeel en vrijwilligers? Hoe kijkt de Vlaamse overheid ernaar en zijn er verschuivingen in de verhouding tussen middenveld en overheid?

Je komt het te weten op maandag 6 mei 2019. In aanloop naar een nieuwe 'moeder van de verkiezingen' presenteert CSI Flanders de resultaten van grootschalige bevestigingen bij Vlaamse middenveldorganisaties. Ook de bevindingen uit reflectiegroepen met Vlaamse beleidsmakers en middenvelders komen aan bod. De conferentie biedt presentaties, ruimte voor interactie, reflecties van beleidsmakers en aanbevelingen.

Praktisch

- maandag 6 mei 2019
 - Van 13u30 tot 18u00
 - Vlaams Parlement in Brussel (ingang via Bezoekerscentrum, IJzerenkruisstraat 99). Kom op tijd, want aan de ingang is er een veiligheidscontrole.
 - Toegang is gratis, maar inschrijven is verplicht
- www.middenveldinnovatie.be

ECHO REGIO VLAANDEREN

Kinderbijslag voor alleenstaande ouders: voor en na 2019

Sinds 1 januari 2019 is de uitbetaling en organisatie van de kinderbijslag – het 'groeipakket' – een Vlaamse bevoegdheid. Zeker voor de 157.930 eenoudergezinnen maakt het kindergeld een groot verschil. Eenoudergezinnen zijn koploper in de armoedestatistieken. Uit de armoedetoets bleek de hervorming van de kinderbijslag de armoede echter niet te verminderen. Het groeipakket is in dat opzicht dus een gemiste kans.

Wat zijn de belangrijkste verschillen tussen het 'oude' (voor 1/01/2019) en het 'nieuwe' (na 1/01/2019) systeem voor eenoudergezinnen?

Voor 2019

In het oude systeem (voor alle kinderen geboren voor 2019) werden sociale toeslagen toegekend op basis van het socio-professionele statuut van de ouder. Zo was er een toeslag voor eenoudergezinnen (bovenop de basistoelage en de leeftijdstoelagen, afhankelijk van de rang van het kind).

Deze eenoudertoeslag wordt toegekend als de ouder alleenstaand was met een (belastbaar) inkomen lager dan 2501,28 euro per maand. Bedragen van de toeslagen: 48,77 euro (eerste kind) / 30,23 euro (tweede kind) / 24,38 euro (derde kind). De eenoudertoeslag wordt zoveel mogelijk automatisch toegekend. Als dit niet mogelijk is (hoofdzakelijk bij werkende alleenstaande ouders) telt een verklaring op eer. Na twee jaar wordt er gevalideerd, teruggevorderd of bijbetaald. Belangrijk is dat eventuele onderhoudsgelden van je ex-partner in het oude systeem niet meetellen voor de berekening van het inkomen.

Na 2019

Vanaf 1 september 2019 vervalt deze eenoudertoeslag voor iedereen (ook voor kinderen geboren voor 2019) omdat het recht op toeslagen wordt losgekoppeld van het statuut van de ouder en een 'recht van het kind' wordt. In de plaats komt een sociale toeslag (die zoveel mogelijk automatisch wordt toegekend) voor iedereen met een gezinsinkomen lager dan 30.984 euro bruto per jaar. De sociale toeslag wordt nu dus uitgebreid naar werkende armen.

Nog nieuw is de sociale toeslag voor middenklassegezinnen met drie kinderen, waarvan minstens 1 kind geboren in 2019. Als dit gezin meer verdient dan 30.984 euro, maar minder dan 61.200 euro, krijgt het vanaf nu ook een sociale toeslag als er een derde (of

meer) kind bijkomt vanaf januari 2019. Ook hier streeft men naar een automatische toekenning. Het inkomen wordt vastgelegd op basis van het aanslagbiljet. Onderhoudsgelden die je van je ex-partner ontvangt, tellen mee.

De sociale toeslag geldt voor een toekenningsjaar (1 oktober tot 30 september) tenzij de gezinssamenstelling wijzigt. Omdat het aanslagbiljet niet altijd de huidige inkomensituatie weerspiegelt, is er een alarmbelprocedure voor gezinnen waarvan het inkomen plots drastisch wijzigt. Zeker voor een kwetsbare groep als eenoudergezinnen moeten terugvorderingsscenario's vermeden worden.

Concreet krijgt een alleenstaande ouder:

- voor kinderen geboren voor 1/01/2019 de oude basisbijslagen (aangevuld met leeftijdsbijslagen op 6, 12 en 18 jaar).
- voor kinderen geboren vanaf 1/01/2019 het groeipakket met het nieuwe basisbedrag van 163,20 euro.

Alleenstaande ouders die voor 1/01/2019 een eenoudertoeslag kregen, ontvangen vanaf 1/09/2019 een sociale toeslag als het inkomen onder de 30.984 euro/jaar (bij 1 of 2 kinderen) valt. Val je er net boven, dan krijg je geen sociale toeslag.

Om dit soort 'alles of niets'-scenario's te vermijden, pleit het Vlaams ABVV voor meer differentiatie in de inkomensgrenzen. De tweede inkomensgrens (vanaf 3 kinderen – 61.200 euro) geldt enkel wanneer een derde (of meer) kind geboren wordt vanaf 2019. Dus als je alleenstaande ouder bent met drie kinderen geboren voor 2019 valt je eenoudertoeslag weg én moet je – om aanspraak te maken op een sociale toeslag – onder de eerste inkomensgrens van 30.984 euro vallen (en niet 61.200), want je drie kinderen zijn al geboren voor 2019.

fien.adriaens@vlaamsabvv.be

Memorandum Waals ABVV: voor een links beleid in Wallonië (3)

Laatste onderdeel van het memorandum van het Waals ABVV voor de regionale verkiezingen van 26 mei met onze economische prioriteiten in Wallonië.

Volledig memorandum op verzoek beschikbaar via communication@fgtb-wallonne.be of online op www.fgtb-wallonne.be.

Anticipatie-waakzaamheidscel

Al jaren verdedigt het Waals ABVV de oprichting van een regionale cel voor economische anticipatie. In een woelige economische context en a fortiori voor een zeer open economie, is het essentieel te anticiperen op economische ontwikkelingen en kansen om de Waalse economie te (her)positioneren.

Het is niet de bedoeling een nieuwe structuur te creëren, maar in één cel IWEPS, de administratie (DGO6), de verschillende economische instrumenten (SRIW, Sowalfin, IF-APME, AWEX ...), de FOREM en de sociale gesprekspartners samen te brengen.

Deze cel zou tot doel hebben te anticiperen op industriële en maatschappelijke veranderingen, meer bepaald met betrekking tot:

- de reglementaire wijzigingen op Europees en federaal niveau van toepassing op ondernemingen gevestigd op Waals grondgebied;
- de sluitingen, herstructureringen of delocaliseringen (meer bepaald door een kader voor te stellen voor de begeleiding van overnames);
- de evolutie van economische sectoren om de (her)positionering van de Waalse economie te vergemakkelijken;
- de veelbelovende economische sectoren;
- de diversificatiestrategieën van het Waals industrieel beleid, dat nog steeds te sterk afhangt van enkele grote ondernemingen;
- de evolutie van beroepen en vereiste kwalificaties om het aanbod aan opleidingen aan te passen.

Sociale pool

De behoeften verbonden met de vergrijzing van de bevolking nemen toe: gezondheid, diensten aan huis, aanpassing goederen en diensten, verlies aan zelfredzaamheid, collectieve structuren, informatie en vrijetijdsbesteding ... Er zijn middelen nodig om hierop te reageren door banen te creëren in Wal-

lonië. Waalse overheidsinstanties moeten maximaal op deze behoeften inspelen, en niet enkel de privésector moet deze cruciale maatschappelijke uitdagingen aangaan.

Het ABVV pleit voor de oprichting van een zevende centrum ter bevordering van het concurrentievermogen, een 'sociaal samenwerkingsverband' om te anticiperen op de evoluties in de beroepen die verband houden met de uitdagingen van de vergrijzing in volgende domeinen: gezondheid en gezondheidstechnologieën, huisvesting en bouwsector, voedingsmiddelen en landbouw, mobiliteit en ruimtelijke ordening, grootdistributie en consumptiegoederen, diensten voor personen (aan huis) en toerisme.

Overheidsopdrachten

Overheidsopdrachten vertegenwoordigen 15 procent van het bbp. De manoeuvreerruimte voor Wallonië is klein, maar niet onbestaan-de. Alle hefboomen voor overheidsopdrachten moeten geactiveerd worden om Waalse ondernemingen te bevoordelen en sociale dumping te bestrijden.

Sociale economie en coöperatieve beweging

Er zijn verschillende manieren om rijkdom te produceren en de regionale economische ontwikkeling aan te zwengelen. De sociale economie berust op samenwerkingsprincipes en laat toe de geproduceerde rijkdom democratischer te verdelen dan in de klassieke economie. Deze vormen van ondernemerschap beantwoorden aan de bekommernissen en behoeften van een groeiend deel van de bevolking. We verwachten van de Waalse overheid dat ze dit model – dat meer gericht is op de gemeenschap dan op de vergoeding van aandeelhouders – aanmoedigt.

Onze prioriteiten ter zake zijn de ondersteuning van de oprichting van burgercoöperatieven, van de ontwikkeling van korte voedselketens, van de bevordering van coöperatief ondernemerschap in scholen en universiteiten, en sensibiliseringsprogramma's, en van het model van overname van ondernemingen door de werknemers.

aicha.magha@fgtb-wallonne.be

Waarom en hoe collaboratief alternerend leren ontwikkelen?

**Dinsdag 14 mei van 8.30u tot 13u -
ACOD/Auditorium, Fontainasplein
9-11, 1000 Brussel**

Conferentie in het kader van het project CoTraiN 'Creating Collaborative Training Networks'

Alternerend leren is een systeem waarbij 'leerlingen' opgeleid worden in een opleidingscentrum en op een werkplaats. De jongere verbindt theorie en praktijk tijdens het leerproces voor een beroep. Maar het systeem heeft ook zwakke punten. Zowel de gekwalificeerde leerlingen als de ondernemingen (kmo's) kunnen geconfronteerd worden met een slechte afstemming van de competenties.

Er bestaat nochtans een andere manier om alternerend leren op te vatten: een collaboratieve opleiding waarbij ten minste twee ondernemingen zijn betrokken zodat een complementariteit van de activiteiten van de leerlingen plaatsvindt om alle vereiste competenties van een beroep te dekken. Dit soort systeem bestaat, met varianten, in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland, landen die als een voorbeeld worden beschouwd in alternerend leren.

Om concreet na te denken over de verbetering van alternerend leren heeft CEPAG op 1 september 2016 voor drie jaar het project CoTraiN gelanceerd dat werd aanvaard binnen het programma Erasmus+ (Europese cofinanciering).

Wij nodigen je uit op een conferentie om de ervaringen en de resultaten van het project CoTraiN te delen. Verplichte inschrijving (beperkt aantal plaatsen): cotrain@cepag.be met vermelding van deelname aan de walking lunch na de conferentie.

Meer info over CoTraiN (voorstelling van het project, newsletters en binnenkort videofilmpjes):

www.cepag.be.

EVV-Congres

Het Congres van het Europees Vakverbond (EVV) vindt plaats van 21 tot 24 mei in Wenen. Rond de slogan 'een rechtvaardiger Europa voor de werknemers' verzamelen meer dan 600 delegees (m/v) van 90 vakbonden en tien bij het EVV aangesloten vakcentrales.

Het congres kiest een nieuw leidinggevend team en zal de grondwet aanpassen met het oog op meer pariteit in het EVV, maar ook een betere representativiteit van de leden. De meeste discussies hebben betrekking op het actieprogramma 2019-2023 waaraan het ABVV heeft meegewerkt om er zijn eisen in op te nemen, zoals collectieve arbeidsduurvermindering, het belang van nationale en sectorale onderhandelingen en de fiscaliteit in de context van digitalisering.

Het congres vindt enkele dagen vóór de Europese verkiezingen plaats. Daarom is er bijzondere aandacht voor de democratie, die – omdat men ze politiek, sociaal en economisch – meer dan ooit alle Europese vakbonden aanbelangt. De drie Belgische vakbonden en het EVV beslisten trouwens een Europese betoging te organiseren om zichtbaarheid te geven aan de gezamenlijke boodschap. De betoging vindt plaats op 26 april in Brussel met delegaties uit alle Europese landen. Voor meer informatie: sophie.grenade@abvv.be

■ EUROPESE EN INTERNATIONALE RELATIES

Vakbonden presenteren hun prioriteiten aan Europese kandidaten

Op 1 april – en neen, dit was geen aprilvis – organiseerden de drie Belgische vakbonden een forum rond de Europese verkiezingen. Ze stelden hun tien sociale prioriteiten voor aan de kandidaten van de democratische partijen die al verkozenen hebben in het Europees parlement.

Deze prioriteiten – onder andere een Europees minimumloon, versterking van de Europese sociale pijler, een Europese geharmoniseerde minimumtaks – zijn gebaseerd op de in het EVV goedgekeurde prioriteitenlijst. Interessant genoeg verklaarden alle aanwezige kandidaten (sp.a, PS, Groen, Ecolo, CD&V, CDH, Open Vld en MR) zich achter onze syndicale prioriteiten te scharen.

Samen met VoteWatch Europe hadden wij ook een overzicht gemaakt van de parlementaire stemmingen inzake sociale prioriteiten voor de voorbije vijf jaar. Hieruit blijkt inderdaad dat, met uitzondering van N-VA en Vlaams Belang, de Belgische partijen vaker

voor sociale maatregelen stemmen dan gemiddeld en soms zelf ingaan tegen het officieel stemadvies van hun fractie - uitzonderingen niet te na gesproken. Het bespreken en uitdelen ter zitting van dit stemoverzicht gaf meteen aan dat wij de stemmingen in het parlement van nabij volgen en dat we dit ook in de toekomst zullen doen. Een verwittigde kandidaat is er twee waard.

Vijf getuigenissen van verschillende sectoren toonden hoe schrijnend de sociale (wan)toestanden soms zijn in Europa. Problemen met sociale dumping, gebrek aan informatie en consultatie van Europese ondernemingsraden, de komende structurele veranderingen door digitalisering, allemaal vormden ze een basis voor een grondig debat met de kandidaten. Een debat dat, zoals meestal, te vroeg moest afgesloten worden.

bart.samyn@abvv.be

Ontwikkelingssamenwerking zuid-zuid: niet goed, niet slecht

Van 20 tot 22 maart 2019 vond in Buenos Aires de tweede VN-Conferentie plaats over 'Ontwikkelingssamenwerking Zuid-Zuid en Trilaterale Samenwerking'. Het concept dateert uit de jaren '70, maar onze regeringsinstanties bevoegd voor ontwikkelingsamenwerking op internationaal en Europees niveau willen het opnieuw promoten.

Het zuiden is geen monolithisch blok. Er is een groot verschil tussen een 'minst ontwikkeld land' (MOL) en een land met een opkomende economie. Het idee van de ontwerpconclusies van de conferentie is nochtans dat de ontwikkelingssamenwerking zuid-zuid – die in een 'meer egalitaire' relatie verloopt – 'uiteraard' gunstiger is voor de verwezenlijking van de doelstellingen van duurzame ontwikkeling (SDG). Voor de vakbeweging gebeurt dit niet automatisch.

Het betreft een syndicale kwestie en het ABVV werkt eraan in samenwerking met het ISVI, zijn Instituut voor internationale vakbondssamenwerking, het IVV en het gemeenschappelijk front. Ze waren alle drie aanwezig in Buenos Aires.

Op het terrein hebben het ABVV en het ISVI belangrijke ontwikkelingssamenwerkingsprogramma's zuid-zuid en een driehoekssamenwerking in Afrika en Latijns-Amerika. Voor ons heeft dit soort vakbondssamenwerking het voordeel meer horizontale partnerschappen te bevorderen en een netwerksyndicalisme te consolideren dat essentieel is voor de opbouw van tegenmachten. Deze goede vakbondspraktijken hebben we in Buenos Aires voorgesteld.

Op deze conferentie hebben we ook een sterke syndicale boodschap uitgedragen: de ontwikkelingssamenwerking zuid-zuid moet ook de beginselen van efficiëntie naleven, rekening houden met internationale verbindenissen van begunstigde landen op sociaal (IAO-Conventies) en milieuvlak, de sociale dialoog mobiliseren en erover waken dat de handel zuid-zuid niet uitmondt in verwoestende concurrentie. Het potentieel zal afhangen van de uitvoering, als reële ondersteuning van al dan niet waardig werk.

thierry.aerts@abvv.be
leticia.beresi@ifsi-isvi.be